

מיתוק מדבש	וילנא	יום
תסג-תסט	קסה ע"א	ראשון
תטט-תעה	קסה ע"ב	שני
תעה-תפא	קסז ע"א	שלישי
תפא-תפז	קסז ע"ב	רביעי
תפז-תצד	קסז ע"א	חמישי
תצד-תק	קסז ע"ב	שישי
תק-תקז	קסה ע"א	שבת

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוק מדבש אויף די פרשה

במצות ומעשים טובים מבטלים כח היצר הרע

פקודא בְּתַר דָּא מצוה שאחר זו, לְדוֹן בְּסִיפֵי, לְדוֹן בְּחֻנְקָא, לְדוֹן בְּדִין סְקִילָה, לְדוֹן בְּדִין שְׂרִיפָה ר"ל אחר שיש שופטים, יש מצוה לדון את המחויבים בד' מיתות בית דין, ושואל לְדוֹן בְּסִיפֵי לְמַאן למי דנים בסייף, ומשיב לְסַמָּא"ל ר"ל שצריך להשתדל במצות ובמעשים טובים לבטל את כח היצר הרע שהוא הס"מ, וגם בפועל ממש אם אדם הגביר עליו את כח היצר הרע עד שח"ו האדם צריך הריגה בסייף, עתה בהיותו נהרג נתכפר עונו וכח הס"מ שבו נחתך ומתבטל, הִדָּא הוּא דְכֻתִּיב זהו שכתוב פִּי רִוְתָהּ בְּשָׁמַיִם חֲרָבִי תחילה תהיה חרבי רוח ושביעה בשמים מדם שרו של אדם שהוא הס"מ, ואחר כך הִנֵּה עַל אָדָם תֵּרַד היינו על עמו התחתון (כעין מש"כ (ישעיה כד כא), והיא ציוס ההוא יפקוד ה' על נַפְשׁ המרוס נמרוס ועל מלכי האלמה על האלמה). וממשיך ואמר חֲרָב דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חרבו של הקב"ה (שהוא הסייף), נרמזות בה כל ד' אותיות שם הוי"ה,

בקריאת שמע הורגים את הס"מ

בְּקִרְיַת שְׁמַע על ידי קריאת שמע הורגים את הס"מ, כי יהו"ה חֲרָבָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא השם הוי"ה שהוא חרבו של הקב"ה, עֲלָה אֲתָמֵר עליה נאמר רוממות א"ל בְּגִרְוֹנָם על ידי קריאת שמע שקוראים ישראל, ועל ידי זה וְחֲרָב פִּיפְיוֹת של הקב"ה, הוּא בְּיָדָם של בני ישראל להרוג את הס"מ, כמו שאמרו חז"ל (נמס' נזכות דף ע"ב ס"א), כל הקורא קריאת

אידיש

דורך מצות און מעשים טובים איז מען מבטל דעם כח פונעם יצר הרע

די פאלגנדע מצוה, נאכדעם וואס עס זענען דא שופטים, ריכטער, איז דא א מצוה צו משפטין מיט א שווערד, אדער מיט דערנאווערן, אדער מיט פארשטיינערן, אדער מיט פארברענען, וואס דאס זענען די ארבע מיתות בית דין. פִּרְעָגְט דער זהר הקדוש, פאר וועמען משפט מען מיט א שווערד, ענטפערט דער זהר הקדוש, פאר די סטרא אחרא, דאס מיינט אז מען דארף זיך פאשעפטיגן מיט מצות און מעשים טובים כדי צו מבטל זיין דעם כח פונעם יצר הרע וואס דאס איז דער סמ"ך מ"ם, און אויך בפעל ממש, אויב האט איינער געשטארקט אויף זיך דעם כח פונעם יצר הרע ביי דער מענטש דארף חס ושלום גע'הרנ'עט ווערן מיט א שווערד, איז יעצט ווען ער ווערט גע'הרנ'עט ווערט זיין זינד פארנעבן, און דער כח הסמ"ך מ"ם וואס איז אין אים ווערט אפגעשניטן און צושטערט, און דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "כי רותה בשמים חרבי",

ווייל מיין שווערד איז פייכט און זאט געווארן אין הימל, דאס מיינט, אז צום ערשט וועט מיין שווערד זאט ווערן אין הימל פון די בלוט פון דער שר פון אדום, וואס דאס איז דער סמ"ך מ"ם, און דערנאך "הנה על אדום תרד", וועט זי אראפגיין אויף אדום, דאס הייסט אויף זיין פאלק וואס זענען דא אינגון, און דער זהר הקדוש זאגט ווייטער, אז דער שווערד פונעם אויבערשטן, איז גרמז אין איהם אלע פיר אותיות פונעם שם הוי"ה.

מיט קריאת שמע הרגעט מען דעם סמ"ך מ"ם

דורך קריאת שמע הרגעט מען דעם סמ"ך מ"ם, ווייל דער שם הוי"ה וואס דאס איז דער שווערד פונעם אויבערשטן, זאגט אויף איהם דער פסוק "רוממות קל בגרונם", דאס דערהויבנקייט פון גאט איז אין זייער האל, דאס איז דורך קריאת שמע וואס אידן ליינען, און דורכדעם "וחרב פיפיות", די שווערד מיט צוויי שארפע זייטן, איז

שמע על מטתו כאילו אוחז חרב של שתי פיות בידו (וכל שכן נק"ש של שמריה וערציה שהם מלאוויים). וענין ביטול הדין נעשה בצדיק חי עלמין בצדיק יסוד עולם שהוא היסוד פליל ח"י ברכאן שהוא כלול ח"י ברכות של תפלת העמידה, דביה שבו מתחילים אדני שפתי תפתח ופי שר"ת אשת"ו, היא המלכות והיינו נרתיק החרב, כי בח"י ברכות ביה עאל חרבא בנרתיקה בו נכנסת החרב בנרתיקה על ידי שנעשה יחוד הוי"ה ואדני, ואז וחסמת המלך שכה דהיינו הדין שהיה מתעורר בתחילה נתבטל לגמרי, כי כבר נשחט הס"מ בקריאת שמע של שחרית, ומתחברין תרין שמהן יאהרונה"י ומתחברים שני שמות שהוא שילוב הוי"ה ואדני, ונעשה יחוד קודשא בריך ושכינתיה הוא ונשפע שפע רב לכל העולמות.

(דף עדר ע"ב, ובביאורינו כרך טו עמ' 7)

ב' פסוקי היחוד דק"ש הוא סוד החנק לס"מ

מאי מט דהאי רשע על ידי מה מתמוטט ונחנק זה הרשע הס"מ, ומשיב על ידי אדם דהיינו על ידי ישראל הקורא קריאת שמע, דאיהו שכנגד האדם הוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א שמספרו מ"ה כמספר אד"ם, וארבע אתון יהו"ה ועם ד' אותיות הוי"ה פשוטה הרי תשעה וארבעים כמספר מ"ט, והוא פחושפון תשעה וארבעים אתון כחשבון מ"ט אותיות דאינון בשית תיבין דייחודא עלאה שהם בשש תיבות של יחוד העליון "שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אחד", שיש בהם כ"ה אותיות, ובשית תיבין דייחודא תתאה ושש תיבות של יחוד התחתון "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", שיש בהם כ"ד אותיות, וביתד הם מ"ט אותיות, דאינון ו' ו' שהם ו' ו' תיבות, כנגד ב' ווי"ן של שני צדי החבל שחונקים בו את הס"מ כנזכר לעיל, (ומה שאמרנו שגם הריגת הס"מ נחנצ הוא על ידי קריאת שמע, היינו מפסוק וזהנצ עד אמת, אזל צ' פסוקי היחוד הוא סוד החנק לס"מ).

אידיש

די צוויי פסוקי היחוד פון קריאת שמע איז דער סוד פון חנק צו דער סמ"ך מ"ם

פרעגט דער זוהר הקדוש, דורך וואס טוט דער רשע דער סמ"ך מ"ם צוואמפאלן און דערשטיקט ווערן, ענטפערט דער זוהר הקדוש, דורך אדם, דאס מיינט, דורך איד וואס ער ליינט קריאת שמע, וואס אנטקעגן דער אדם איז יו"ד ה"א וא"ו ה"א וואס פארעפט גנימטרא מ"ה, פינף און פערציג, אזוי ווי אד"ם, און מיט די פיר אותיות פון א הוי"ה פשוטה איז עס ניין און פערציג, און דאס איז אזוי ווי דער חשבון פון ניין און פערציג אותיות, וואס זיי זענען אין די זעקס ווערטער פונעם יחוד העליון, "שמע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אחד", וואס זיי ענטהאלטן פינף און צוואנציג אותיות, און די זעקס ווערטער פונעם יחוד התחתון, "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", וואס זיי האבן פיר און צוואנציג אותיות, און צוואמען זענען זיי ניין און פערציג אותיות, וואס זיי זענען זעקס מיט נאך זעקס ווערטער, אנטקעגן צוויי ווי"ן פון די צוויי זייטן פונעם שמריק מיט וואס מען דערשטיקט דער סמ"ך מ"ם ווי אויבגערמאנט, (און דאס וואס מיר האבן געואנט אז אויך דאס הרגזען דער סמ"ך מ"ם מיט א שווערד איז דורך קריאת שמע, דאס מיינט, פונעם פסוק "ואתבת" ביו "אמת", אבער די צוויי פסוקי היחוד, פון "שמע ישראל" ביו "לעולם ועד", דאס איז דער סוד פון חנק צו דער סמ"ך מ"ם).

"בד"ם", אין די האנט פון די אידן, צו הרגזען דער סמ"ך מ"ם דערמיט, אזוי ווי חו"ל זאגן, ווער עס ליינט קריאת שמע ביי זיין בעט איז עס אזוי ווי ער האלט אן א שווערד פון צוויי שארפן אין זיין האנט (און אדאי איז אזוי ביי קריאת שמע פון אינדערפרי און אין אונט, וואס זיי זענען מדאורימא). און דער ענין פון בטול הדין ווערט געמאכט דורך צדיק יסוד עולם וואס ער איז די גחניה פון יסוד, וואס ער ענטהאלט אין זיך די אכצן ברכות פון שמונה עשרה, וואס מען הייבט עס אן מיטן פסוק אדני שפתי תפתח ופי, וואס דאס איז ראשי תבות אשת"ו, וואס זי איז די גחניה פון מלכות און דאס איז דער האלטער פונעם שווערד אריין אין איר האלטער דורכדעם וואס עס ווערט געמאכט דער יחוד פון הוי"ה און אדני, און דעמאלטס "וחמת המלך שכה", ווערט איינגעשטיקט די צארן פונעם קעניג, דאס מיינט אז דער דין וואס איז פריער גתעורר געווארן ווערט אינגאנצן בטל, וויפאלד דער סמ"ך מ"ם איז שוין געשאקטן געווארן ביי קריאת שמע פון אינדערפרי, און ביידע שמות ווערן באהאפטן, יאהרונה"י, וואס דאס איז דער שלוב פון הוי"ה און אדני, און עס ווערט א יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה, און עס ווערט נשפע גרויס שפע צו אלע עולמות.

גודל מעלת המקדש שם שמים, שנדבק בשכינה

לְדוֹן בְּשֵׁרְפָה לְסִמְא"ל וְסִייעָתוֹ, יְעֲצִים לְאֲדֹלָקָא בְּהוֹן נוֹרָא שֶׁהֵם כְּעֲצִים יְבֻשִׁים שְׂמֵדְלִיקִים בְּהֵם אֵת אֵשׁ הַדִּין לְבִעֵרֵם מִן הָעוֹלָם, כִּי אֵין בִּיעוֹר חֲמֵץ אֵלָא שְׂרִיפָה, וְזֶה הָעֲנִין נִעֲשֶׂה עַל יְדֵי קִיּוּם הַמִּצְוֹת שֶׁל כָּל הַנְּשֻׁרְפִים בְּבֵית דִּין וְכַדוּמָה. אֲמַנֵם יֵשׁ דֶּרֶךְ אַחֲרֵת מְשׁוּבָח יוֹתֵר, וְהוּא הַמוֹסְרִים עֲצֻמֵם לְהַשְׁרִף עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם בְּרַכִּים, וְזֶה שְׂאֵמֵר וְיִפְאָה אֵיהוּ גִּוְפָא דְאֵיהוּ יְעִץ אֲשֵׁרִי לְגוֹף הָאָדָם שֶׁהוּא נִשְׂרָף כְּעֵץ, וְאֲבָרִים דִּילֵיהּ יְעֲצִים וְהַאֲבָרִים שֶׁלוֹ נִשְׂרָפִים כְּמוֹ עֲצִים, לְאֹקְדָא בְּהוֹן אֲשָׁא שִׁישְׁרוּף בְּהֵם הָאֵשׁ, ר"ל שִׁימְסוֹר נִפְשׁוֹ לְהַשְׁרִף עַל קִידוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם, דְאֵיהוּ נֵר מְצוּהָ בְּכָל אֲבָרָה זֶה הָאָדָם שׁוֹרֵה עֲלָיו הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת נֵר מְצוּהָ בְּכָל אֲבָרָה שֶׁלוֹ, לְאֹקְדָא לְסִמְא"ל בְּשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְעַל יְדֵי זֶה לְשֻׁרֵף אֵת הַס"מ בְּכַח הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא הַבִּינָה, ר"ל עַל יְדֵי זֶה נִשְׂרָף מִמֶּנּוּ כַח הַס"מ, בְּעֵץ דְאֵיהוּ תְּפָאֲרֵת וּבְכַח עֵץ שֶׁהוּא סוּד הַתְּפָאֲרֵת, וּבְכָל יְעֲצִים דְאֲחִידֵן בֵּיהּ וּבְכָל הַ' סְפִירוֹת חֶסֶד וְגְבוּרָה וְנִצְחָה הוּד יְסוּד הַנֶּאֱחָזוֹת בְּתְּפָאֲרֵת. (רמ"ק וְהַג"ר א"ל)

וּמִמְשִׁיךְ וְאֵמֵר דְּכֻזְּמָנָא דְאֵשׁ שֶׁל גְּבוּרָה הָיָה נְחִית עַל גְּבֵי יְעֲצִים דְקָרְבָנָא כִּי בְזִמְן שְׂאֵשׁ שֶׁל גְּבוּרָה יִרְדֵּה לְשֻׁרֵף אֵת הָעֲצִים שֶׁל הַקְּרַבְנוֹת, אִז נִאֲמַר וְהָיָה הַקְּרַב יוֹמֵת, דֵּהֵיִינוּ דְאֲתוּקְדָא בֵּיהּ שֶׁנִּשְׂרָף בּוֹ הַס"מ הַנִּקְרָא אֵל זֶר, הָיָה הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׂכַתוּב וְהָאֵשׁ עַל הַמְּזֻבָּח תּוֹקֵד בּוֹ כִּי אֵשׁ הַמְּזֻבָּח הִיא דִּין חֲזֵק, וְהִיא תּוֹקֵד בְּאֵל זֶר הַמְּתַבְעֵר שֵׁם בְּאֵשׁ הַמְּזֻבָּח, וְר"ל שֶׁהָאֵשׁ שֶׁנִּשְׂרָף בּוֹ הָאָדָם שֶׁמִּסְרָ נִפְשׁוֹ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם, אֵינָה אֵשׁ שֶׁל הַדִּיּוֹט אֵלָא אֵשׁ שֶׁל גְּבוּרָה, כְּעֵין אֵשׁ הַמְּזֻבָּח שֶׁעַל יְדֵי מְקַרְבִּים אֵת הַקְּרַבְנוֹת לְרִיחַ נִיחּוּחַ לֵה', וְעוֹד עַל יְדֵי מְסִירַת נִפְשׁוֹ לְשְׂרִיפָה נִשְׂרָף מִן הָאָדָם כַּח הַס"מ, וְהַצְדִּיק שֶׁמִּסְרָ נִפְשׁוֹ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם, עוֹלָה לְרִיחַ נִיחּוּחַ לֵה' וְנִדְבַק בְּשְׂכִינָה. (רמ"ק וְהַג"ר א"ל)

אידיש

זענען אנגעהאלטן אין די בחינה פון תפארת.

זאגט ווייטער דער זחר הקדוש, ווייל אינדערצייט וואס דער פייער פון אויבן איז אראפגעקומען צו פארברענען די העלצער פון די קרבנות, דעמאלטס זאגט דער פסוק "והזר הקרב יומת", און א פרעמדער וואס דערנענטערט זיך וועט געהרג'עט ווערן, דאס מיינט אז עס ווערט פארברענט אין אים דער סמ"ד מ"ם וואס ער ווערט אנגערופן "אל זר", א פרעמדער גאט, דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "והאש על המזבח תוקד בו", און דער פייער אויבן מוזבח וועט ברענען אין אים, ווייל דער פייער פונעם מוזבח איז א שטארקער דין. און זי וועט ברענען אינעם פרעמדער גאט וואס ווערט פארברענט דארט אינעם פייער פון דער מוזבח, דאס מיינט צו זאגן אז דער פייער מיט וואס עס ווערט פארברענט דער מענטש וואס האט זיך מוסר נפש געווען אויף קדוש השם, איז נישט קיין פראסטער פייער נאר א פייער פונעם אויבערשטן, אזוי ווי דער פייער פונעם מוזבח וואס דורכדעם איז מען מקריב די קרבנות פאר א ריח ניחוח פארן אויבערשטן, און נאכדער אז דורך זיין מסירת נפש פארברענט צו ווערן, ווערט פארברענט פונעם מענטש דעם כח פון דער סמ"ד מ"ם, און דער צדיק וואס האט זיך מוסר נפש געווען אויף קדוש השם, גייט ארויף אלס ריח ניחוח פארן אויבערשטן און ער ווערט באהאפטן אין די שכינה.

די גרויסקייט פון דער וואס איז מקדש שם שמים. אז ער ווערט באהאפטן אין די שכינה

זאגט דער זחר הקדוש, צו משפט'ן מיט פארברענען דעם סמ"ד מ"ם און זיין גרופע, וואס זיי זענען אזוי ווי מרוקענע העלצער וואס מען צינדט אן מיט זיי דעם פייער פונעם דין, זיי אויסצוראמען פון דער וועלט, ווייל בעור חמץ מיינט נישט אנדערש נאר פארברענען, און דאס ווערט געטון דורכן מקום זיין די מצוה פון אלע וואס ווערן פארברענט אין בית דין און דאס גלייכן. אבער עס איז דא אן אנדערע וועג וואס איז בעסער, און דאס זענען די וואס געבן זיך איבער פארברענט צו ווערן אויף קדוש השם ברבים, דאס זאגט דער זחר הקדוש, וואויל איז פארן גוף פון דער מענטש וואס ער ווערט פארברענט אזוי ווי א האלץ, און זיינע גלידער ווערן פארברענט אזוי ווי העלצער, אז דער פייער זאל ברענען אין זיי, דאס מיינט, אז ער געבט זיך איבער צו ווערן פארברענט כדי צו הייליגן דעם אויבערשטן'ס נאמען, אט דער מענטש רוט אויף אים די שכינה וואס זי ווערט אנגערופן "נר מצוה", אין יעדן גליד פון אים, און דורכדעם ווערט פארברענט דער סמ"ד מ"ם מיטן כח פון די שכינה העליונה וואס זי איז די בחינה פון בינה, דאס מיינט אז דורכדעם ווערט פארברענט פון אים דער כח פון דער סמ"ד מ"ם, און מיטן כח פון "עין", וואס דאס איז דער סוד פון די בחינה פון תפארת, און מיט אלע פינף ספירות, חסד, גבורה, נצח, הוד, יסוד וואס

זָכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּאֶחֶיד בְּאִילָנָא דְחַיִּי אֲשֵׁרִי לְאָדָם עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִן הַקּוֹדְמִים, מִי שְׁזוּכָה עַל יְדֵי מִסִּירַת נַפְשׁוֹ לְאַחֲזוֹ בַתְּפֹאֶרֶת הַנִּקְרָא עֵץ הַחַיִּים, וְהֵם כְּמוֹ אֲבֵרָהֶם וַיִּצְחַק וַחֲנֻנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעוֹרִיָּה, שְׁזָכּוּ שְׁנִתְקַדְּשׁוּ שֵׁם שָׁמַיִם עַל יָדָם בְּכָל הָעוֹלָם, וְזָכוּתָם עוֹמֶדֶת לְעַד לְכָל יִשְׂרָאֵל, בְּגוֹפֵיָהּ בְּאֲבָרִים דִּילֵיהּ בְּגוֹפּוֹ וּבְכָל אֲבָרִים שְׁלוֹ, ר"ל שְׁגָם רַמ"ח אֲבָרֵי גוֹפֵם הַגִּשְׁמִיִּים נִתְקַדְּשׁוּ עַד שֶׁלֹּא שָׁלַט בָּהֶם הָאֵשׁ כְּלָל, מִפְּנֵי שֶׁהַמּוֹת אֵינָה שׁוֹלֶטֶת בְּצַדִּיקִים כְּאִלּוּ, נֵר כָּל עֲנַפָּא וְעֲנַפָּא נֵר מֵאִיר בְּכָל עֵנֶף וְעֵנֶף, דִּהֵינּוּ נֵר מְצֻנָּה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, שׁוֹרֵה בְּרַמ"ח פְּקוּדֵינָן דִּילֵיהּ בְּרַמ"ח אֲבָרֵי שְׁנִתְקַדְּשׁוּ עַל יְדֵי קִיּוֹם רַמ"ח מִצּוֹת עֲשִׂיָּן.

וּמִמְשִׁיךְ וְאָמַר כִּי אֵלּוֹ הַצַּדִּיקִים שְׁאִין הָאֵשׁ שׁוֹלֵט בָּהֶם פֶּד אֶחָדָן בֵּיהּ תְּרֻוּיָהוּ כְּשִׁאוּחוּזִים בָּהֶם תְּפֹאֶרֶת וּמַלְכוּת, כִּי הַמְצוּה עֲצֻמָּה בַחֲנִינַת מַלְכוּת, וְסוּד רַמ"ח הוּא בַתְּפֹאֶרֶת, בְּסוּד רַמ"ח אֲבָרֵי הַגּוֹף, בְּצַדִּיקִים כְּאִלּוּ יִתְקַיֵּים וַיִּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינְנוּ אוֹפֵל וּמִפְּרֵשׁ וְסִמְא"ל וְנִחַשׁ וְכָל מְמַנָּן דִּילֵיהּ דְּאֵינּוּן קוֹצִין אֶתְוֹקְדוּ הַס"מ וְהַנַּחֵשׁ וְכָל הַמְּמוֹנִים שְׁלוֹ שֶׁהֵם כְּקוֹצִים יְהִיו נִשְׂרָפִים, וּמִש"כ "וְהַסְּנֶה אֵינְנוּ אוֹכֵל", אֲבָל וְעֲנַפֵּינָן דְּסְנֶה וְאֵיבָא דִּילֵיהּ וְעֲלִין דִּילֵיהּ לֹא אֶתְוֹקְדוּ הַעֲנַפִּים שֶׁל הַסְּנֶה וְהַפִּירוֹת שְׁלוֹ וְהַעֲלִים שְׁלוֹ לֹא נִשְׂרָפוּ, ר"ל הֵגֵם שְׁאִין בְּשֵׁרֶם שֶׁל מִקְדְּשֵׁי הַשָּׁם הָאֵלּוֹ נִשְׂרָף, עִם כָּל זֶה כַּח הַסְּטֵרָא אַחֲרָא שְׁבָהֶם כְּלָה וְנִשְׂרָף כְּקוֹצִים וְאֲבָרֵיהֶם נִתְקַדְּשׁוּ, דָּא אֶחָדָן לֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וְאֵת זֶה דִּהֵינּוּ אֵת מַעֲלַת צַדִּיקִים הָאֵלּוֹ, הִרְאָה הַקַּב"ה בְּסְנֶה לְמִשְׁחָ רַבִּינוּ ע"ה.

(דף עדר ע"ב, ובבאורינו כרך טו עמ' רג-רד)

אִידִישׁ

הַאֲלֵט אֵן אִין זײ די בְּחִינּוֹת פֿון תְּפֹאֶרֶת און מַלְכוּת, וְוִייל די מְצוּה אֲלֵיין אִין די בְּחִינָה פֿון מַלְכוּת, און דער סוּד פֿון רַמ"ח אִין אִין תְּפֹאֶרֶת, אֵינְעם סוּד פֿון די צוויי הוֹגְדֶערֶט אַכְט און פֿערֶציג גְּלִדֶער פֿונְעם קֶרְפֶּער, אִין אַט די צַדִּיקִים וְוערט מְקִים דער פֿסוּק "וַיִּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינְנוּ אֵפֵל", און ער האָט גֶעוּען ווי דער דָּאַרְנְבוּים בְּרַעֲנָם אֵינְעם פֿייער און דער דָּאַרְנְבוּים וְוערט נִשְׁט פֿאַרְבְּרַעֲנָם, און דער זֶהר הַקְּדוּשׁ עֶרְקֶלְעֶרֶט, אַז דער סְמ"ך מ"ם און דער נַחֵשׁ און אֲלֵט זײנע אֵינְנֶעשְׁטֶעלְטֶע וְאָם זײ זענען אַזוי ווי דערנֶער, וְועלן וְוערן פֿאַרְבְּרַעֲנָם, און דָּאס וְאָם עִם שְׂמִיט "וְהַסְּנֶה אֵינְנוּ אֵפֵל", אַבְעֵר די צווייגן פֿונְעם דָּאַרְנְבוּים און זײנע פֿרוּכְט און זײנע בְּלֶעטֶער זענען נִשְׁט פֿאַרְבְּרַעֲנָם גֶעוּוֹאַרן, דָּאס מײנְט, אַז כָּאָמֵשׁ די פֿלײש פֿון די מְקַדְּשֵׁי הַשָּׁם וְוערט נִשְׁט פֿאַרְבְּרַעֲנָם, פֿונְדֶעסְטוּעֶגן, אִין אַבְעֵר דער כַּח פֿון די סְבָרָא אַחֲרָא וְאָם אִין זײ, דָּאס וְוערט פֿאַרְלֶעֶנְדֶט און פֿאַרְבְּרַעֲנָם אַזוי ווי דערנֶער, און זײערע גְּלִדֶער וְוערן הֵילִיג, און דָּאס, דָּאס מײנְט, די גְּרוּיִסְקײט פֿון אַט די צַדִּיקִים, האָט דער אויבֶערֶשְׁטֶער גֶעוּוִיזן צו מִשְׁחָ רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם פֿי דער דָּאַרְנְבוּים.

וְוִאזײל אִין דער מְעַנְטֶשׁ נֶאָכְמֶער און נֶאָכְמֶער פֿון די פֿרֶיעֶרֶדִיגֶע, דער וְאָם אִין זוּכָה הוֹרֶף זײן מִסִּירַת נַפְשׁ אַנְצוּהֶאַלְטֶן אִין די בְּחִינָה פֿון תְּפֹאֶרֶת וְאָם וְוערט אַנְגֶערופֿן "עֵץ הַחַיִּים", דער בּוֹים פֿון לְעָבֹן, און זײ זענען אַזוי ווי אֲבָרָהֶם און יִצְחָק און חֲנֻנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעוֹרִיָּה, וְאָם זײ האָבן זוּכָה גֶעוּען אַז עִם אִין נִתְקַדְּשׁ גֶעוּוֹאַרן דער שֵׁם שְׁמִים הוֹרֶף זײ אִין די גֶאַנְצֶע וְועלְט, און זײער זְכוּת טוֹט פֿייעֶרֶט פֿאַר אֲלֵט אִין אויף אויבֶע, מײט זײן גוֹף און מײט אֲלֵט זײנע גְּלִדֶער, דָּאס מײנְט אַז אויף זײערע צוויי הוֹגְדֶערֶט אַכְט און פֿערֶציג נְשְׁמוֹת־דִינֶע גְּלִדֶער פֿון זײער קֶרְפֶּער אִין גֶעוּוֹאַרן הֵילִיג אַז דער פֿייער האָט בְּכָלל נִשְׁט גֶעֶהֶרֶשְׁט אִין זײ, וויבֶאַלְד דער טוֹט גֶעוּוֶעלְטִיגְט נִשְׁט אִין אַזעלְכֶע צַדִּיקִים, דער לִיכְט טוֹט לִיכְטֶן אִין יֶעֶרן אֵינְצִיגן צווייג, דָּאס מײנְט מֵעַן "נֵר מְצוּנָּה" וְאָם זי אִין די שְׂכִינָה, רוֹט אִין זײנע צוויי הוֹגְדֶערֶט אַכְט און פֿערֶציג גְּלִדֶער וְאָם זענען נִתְקַדְּשׁ גֶעוּוֹאַרן הוֹרֶף מְקִים זײן די צוויי הוֹגְדֶערֶט אַכְט און פֿערֶציג מִצּוֹת עֲשִׂוָה.

און דער זֶהר הַקְּדוּשׁ זָאָגְט ווייטֶער, אַז אַט די צַדִּיקִים וְאָם דער פֿייער גֶעוּוֶעלְטִיגְט נִשְׁט אִין זײ, וְוען עִם

שְׁבַח דָּא שִׁירַתָּא

מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל - צו ענדיגן דעם סִפֵּר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר, פֿון ראש חודש אלול ביז יום כיפור

אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה פִּירֹן זִיךְ צו לְעֶרְנֶען אַדֶּער צו זָאָגן יֶעֶרן טָאָג פֿון די פֿערֶציג טַעֵג, אַנְגֶעהוּיבֶן פֿון רֵאשׁ חֲדָשׁ אֲלוּל בִּיז יוֹם הַכְּפּוּרִים, עֲטִלִּיכֶע בְּלֶעטֶער פֿונְעם הֵילִיגן סִפֵּר תִּיקוּנֵי זֶהר, הָאָבְנֶדיג אֵינְזִיגֶען צו עֲנִידִיגן דעם גֶאַנְצֶן סִפֵּר בִּיז יוֹם הַכְּפּוּרִים וְכוּ', און אויף וְוער עִם פֿאַרְשְׁטִיט נִשְׁט, פֿונְדֶעסְטוּעֶגן אִין דער לָשׁוֹן פֿונְעם הֵילִיגן זֶהר און די תִּיקוּנִים זײער מְסֻגֵּל פֿאַר די נְשָׁמָה.

(אלף המגן - מטה אפרים סימן תקפא ס"ק יז)

פֿרשׂת שׁוֹפְטִים תְּשַׁבֵּב 3022233@gmail.com ד

הַזֶּהַר הַקְּדוּשׁ" ע"פ "מֵתוֹק מִדְּבַשׁ" הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא שֶׁהַתְּקַבֵּל בְּכָל תְּפֹאֶצוֹת יִשְׂרָאֵל

"ובלכתך בדרך"
פֿאַרמאַט
70 כְּרִבִּים
מֵהַדוֹרֶת ר' יוֹסֵף
צבִי בעֶרְגֶער
(6.5/4.5 ln)

גְּרוּיסֶע סֵעֵט (ln 9.5/6.5)

קֶלְעֶנֶרֶע סֵעֵט - מֵהַדוֹרֶת ר' הַעֲרֶשֶׁל וְועֶבֶער
(ln 7/5)

845.664.5168 פֿאַר דעליווערי וּפּוֹסֵט: